

[Svend Andersen (Roskilde amt),
sidste indlæg. Jeg talte ikke om perioden februar 1975 til februar 1976. Jeg talte om finanslovforslaget for 1976-77.

(Kort bemærkning).

Jens Møller (KrF):

Hr. Glensgård synes at have fået eller selv at have tiltaget sig den opgave ved enhver lejlighed at angribe kristeligt folkeparti. Det er naturligvis hans ret at gøre det, men det ville være godt og gavnligt, hvis han ville gøre sig den ulejlighed at forsøge at forstå, hvad det er, vi siger, så hans angreb ikke ramte så meget ved siden af hver gang, som de gør.

Hr. Glensgårds citat af min tidligere tale er korrekt, det står vi naturligvis ved 100 pct. stadig væk, men der står også i citatet, at *hvis* det viser sig umuligt osv., så vil vi medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Det har endnu ikke vist sig umuligt at komme igennem ad den normale vej med disse ting. Derfor kan vi ikke være med til dette dagsordensforslag her — også principielt fordi vi synes, det er forkert at lovgive via dagsordener, så længe en sag er i gang i dette ting. I morgen skal vi behandle venstres forslag, og dér skal vi nok redegøre for vores detaljerede stilling til sagerne, så man kan se, at vi i hvert fald ikke har ændret standpunkt. Jeg håber, at hr. Glensgård har forstået, hvad jeg siger nu. Vi står altså fast, vi er enige, hvad indholdet angår, men vi synes, det er en forkert metode under de her forhold, som vi har i øjeblikket.

Kurt Brauer (SF):

Jeg ville helst være blevet nede, fordi jeg synes, der måske nok er vigtigere temaer end Christiania. Til gengæld er det sidste mulige dag at diskutere Christiania på. Men fru Hanne Reintoft ville ligesom ikke lade mig blive nede. Hun var nødt til at jage mig herop.

Det, der er dybt deprimerende ved den kommunistiske holdning til Christiania-problemet, men som også er belærende med hensyn til Danmarks kommunistiske partis moralholdning, det er, at kommunisterne alene i Christiania kan se et symbol på det kapitalistiske samfunds fallit — dér, hvor vi andre, dér, hvor ventresocialisterne og socialistisk folkeparti kan se, at der foregår et

eksperiment med det etablerede samfund, også et eksperiment med socialistisk folkeparti og med venstresocialisterne og med Danmarks kommunistiske parti. Det er dér, fru Hanne Reintoft står af, det er dér, de danske kommunister står af, og det er det, jeg synes er dybt deprimerende, at kommunisterne ikke mener at have råd til det.

Fru Hanne Reintoft taler næsten forelsket om de sociale tilfælde, der er derude, nøjagtig som hr. Ninn-Hansen taler om brandfælder, som findes derude. Disse brandfælder og disse sociale tilfælde findes også udenfor. Sagen er, at i Christiania er man parat til at eksperimentere med nedbrydningen af dem ved frivillig arbejdsindsats. Og man kan faktisk. Der er etablerede behandlingsformer på Christiania, som overhovedet ikke er kendt uden for Christiania, og de løser problemer med sociale tilfælde, som ikke nogen sinde er blevet løst uden for Christiania. Ikke engang Kofoeds Skole, som også er en alternativ social institution, vil påtage sig at løse alle de opgaver, som Christiania kan løse. Alt dette bliver man ved med at bore i fra kommunistisk side og fra borgerlig side, men man nægter at tale om alle de hundredvis af andre ting, der også foregår derude. Gad vide, om det er, fordi kommunisterne simpelt hen er bange for, at der derude skal blive sagt nogle sandheder om dem selv. Jeg frygter det. Det er dybt deprimerende, at kommunisterne har villet tage den holdning, som de har taget.

Formanden:

Hr. Glensgård har ordet for en kort bemærkning, derefter økonomiministeren.

Glensgård (FP):

Jo, hr. Jens Møller, jeg har desværre læst, og jeg har desværre forstået . . .

Formanden:

Personlig tiltale er ikke tilladt.

Glensgård (FP):

Personlig tiltale er ikke tilladt, så må jeg jo prøve på en anden måde.

Jeg forstår udmærket godt hr. Jens Møllers tale, og jeg forstår også hr. Jens Møller, når han siger: men hvis det ikke ad denne